

Publicatie kennisgroepstandpunten: actuele ontwikkelingen en reflectie

Prof. dr. J.L. van de Streek

Universiteit
Leiden

Kennisgroepstandpunten niet openbaar

Omdat?

Het standpunt van een kennisgroep – het interne advies aan de inspecteur – is veelal uitvoerig gemotiveerd. In het kader van deze motivering wordt vaak een sterktezwakte analyse aan het advies toegevoegd. Ook om die reden vind ik zondermeer onjuist om het standpunt van de kennisgroep in de vorm waarin het ter beschikking wordt gesteld aan de inspecteur, openbaar te maken. (...) Ik kan mij niet voorstellen dat een standpunt van een kennisgroep onder de WOB valt. Het betreft vooral een intern advies.

De val van kabinet Rutte III

Rb Rotterdam 12 juli 2022 (1)

Mb.t. de kennisgroepstandpunten overweegt de rechtbank dat de kennisgroepstandpunten die verweerder aan de rechtbank (...) heeft toegezonden worden aangeduid als 'bindend advies'. Hoewel dit advies is opgesteld naar aanleiding van een rechtsvraag van een behandeld inspecteur in een concreet geval, heeft verweerder ter zitting verklaard dat de kennisgroepstandpunten breed worden gedeeld door de Belastingdienst en in beginsel ook worden gevolgd als eenzelfde rechtsvraag zich bij een andere inspecteur voordoet.

Rb Rotterdam 12 juli 2022 (2)

Hoewel de kennisgroepstandpunten daarmee nog niet formeel als beleid zijn vastgesteld, reiken wij verder dan alleen voor dat concrete geval en hebben zij materieel dezelfde waarde als formeel vastgesteld beleid, namelijk een in beginsel vaste gedragslijn innemen de Belastingdienst tot verweerder dat formeel als beleid vaststelt of besluit het kennisgroepstandpunt niet over te nemen. Dat een kennisgroepstandpunt snel achterhaald kan zijn, laat dat onverlet. Ook formeel beleid kan immers achterhaald zijn zodat dit aanpassing behoeft.

Mind you (HR 9 april 2021 en HR 11 juni 2021)

Bij de beoordeling van het middel stelt de Hoge Raad voorop dat het Hof terecht ervan is uitgegaan dat een beroep op het vertrouwensbeginsel in beginsel kan worden gedaan ten aanzien van beleid dat naar aanleiding van een beroep op de WOB bekend is gemaakt.

Mededelingen KG DVS voor LVO Vpb van 11 december 2019

De KG DVS heeft twee mededelingen:

1) Hoe moet met zogenoemde *warranty-and-indemnity*-verzekeringen worden omgegaan bij de toepassing van de deelnemingsvrijstelling in het kader van de aftrekbeperking van de aan- en verkoopkosten

Buiten bereik

1) Mededeling KG DVS inzake W&I-verzekeringen

10 december 2019

Aan de Kennisgroep Deelnemingsvrijstelling (hierna KG DVS) is de vraag voorgelegd hoe voor de toepassing van de deelnemingsvrijstelling in het kader van de aftrekbeperking van de aan- en verkoopkosten (artikel 13, lid 1, Wet Vpb 1969) moet worden omgegaan met de premies en de uitkeringen van zogenoemde *warranty-and-indemnity*-verzekeringen (hierna W&I-verzekeringen). Deze W&I-verzekeringen bieden – kort gezegd – dekking voor kosten en schade in verband met (balans)garanties of algemene vrijwaringen in verband met de aan- of verkoop van een deelneming.

De KG DVS stelt zich – in overleg met de Kennisgroep Winstbepaling, de Lavaco VPB en Fiscaal Juridische Zaken van het Ministerie van Financiën – bij W&I-verzekeringen voor de deelnemingsvrijstelling op de volgende standpunten:

1. De premies zijn aan te merken als niet-aftrekbare aan- of verkoopkosten van de deelneming.
2. Een evenwichtige benadering van de premies en de uitkeringen betekent dat een eventuele uitbetaling op deze polissen niet in de heffing hoeft te worden betrokken. De uitkeringen vallen onder de deelnemingsvrijstelling.
3. Deze evenwichtige benadering heeft bij de koper eveneens gevolgen voor het opgeofferde bedrag van de deelneming.

Het is bij de W&I-verzekeringen van belang een onderscheid te maken tussen zogenoemde koper- en verkoperpolissen:

Bij een koperpolis sluit de koper van de deelneming de W&I-verzekering bij een verzekeraar af en keert de verzekeraar aan de koper uit. De premie is bij de koper niet aftrekbaar, de uitkering is bij de koper niet belast en het opgeofferde bedrag wordt bij de koper met de premies verhoogd resp. met de uitkering verlaagd.

Bij een verkoperpolis zijn grofweg twee varianten te onderscheiden:

Bij de eerste variant sluit de verkoper de W&I-verzekering af, maar keert de verzekeraar aan de koper uit. De premie is bij de verkoper niet aftrekbaar, de uitkering is bij de koper niet belast en het opgeofferde bedrag wordt bij de koper met de uitkering verlaagd.

Bij de tweede variant sluit de verkoper de W&I-verzekering af, keert de verzekeraar aan de verkoper uit, waarna de verkoper dit bedrag doorstort aan de koper. Hierbij fungeert de verkoper dus slechts als doorgeefluik. Hierdoor heeft de ontvangst en uitbetaling van de uitkering geen invloed op het resultaat van de verkoper. De premie is bij de verkoper niet aftrekbaar, de uitkering is bij de koper niet belast en het opgeofferde bedrag wordt bij de koper met de uitkering verlaagd.

Het is van belang goed in het oog te houden dat deze mededeling alleen ziet op W&I-verzekeringen. Bij andersoortige verzekeringen is het niet uitgesloten dat deze verzekeringen een meer rechtstreeks verband houden met iets anders dan de aan- of verkoop van de deelneming. Een afzonderlijke beoordeling en kwalificatie van deze andersoortige verzekering is dan op zijn plaats. De KG DVS vraagt bij twijfel de casus voor te leggen.

Tot slot vraagt de KG DVS contact op te nemen als een belastingplichtige in bezwaar en beroep gaat.

Buiten bereik

11213029 Windturbines op een windmolenpark zijn afzonderlijke bedrijfsmiddelen

Vraag:

Is de investering in een windmolenpark (op zee) aan te merken als de investering in één bedrijfsmiddel, of als investeringen in windmolens (hierna: windturbines) en dus in zelfstandige bedrijfsmiddelen?

Antwoord:

Een windmolenpark bestaat uit even zoveel bedrijfsmiddelen als er windturbines. Een windmolenpark bestaat uit even zoveel bedrijfsmiddelen als er windturbines.

Beschouwing:

Artikel 3.30 Wet IB 2001 definieert bedrijfsmiddelen als "goederen die voor het drijven van een onderneming worden gebruikt" (een codificatie van Hoge Raad, 11-03-1953, 11 214, BNB 1953/119). Omdat de exploitatie van de windturbines c.q. het windmolenpark de bedoeling van belastingplichtige is, is het buiten twiifel dat er van één bedrijfsmiddel of meerdere bedrijfsmiddelen sprake is.

Op grond van Hoge Raad, 23-04-2010, 08/04843, BNB 2010/244 blijkt dat het investeren in één windturbine (van een zekere omvang, waarvan aangenomen mag worden dat die omvang bijvoorbeeld aan de orde is) voor de IB al kwalificeert als een onderneming.

De jurisprudentie noemt ter beoordeling overigens de volgende criteria. We noemen in willekeurige volgorde:

Zelfstandigheid

Uit Hoge Raad, 24-11-1954, 11 214, BNB 1954/27 en Hoge Raad, 3-09-1959, 04 011, BNB 1959/354 blijkt dat zelfstandige ondernemingen als bedrijfsmiddel kunnen kwalificeren. Het staat dat elke windturbine op zich zelfstandig kan functioneren.

Wijze van gebruik

Uit Hoge Raad, 01-12-1954, 12 016, BNB 1955/20 blijkt dat de wijze van gebruik een aanwijzing kan zijn. Zeker in combinatie met de hiervoor genoemde zelfstandigheid (vgl. Hoge Raad, 17-12-1997, 32 511, BNB 1998/113). In beginsel levert elke windturbine afzonderlijk stroom, dus functioneert zelfstandig.

Het spraakgebruik

Hoge Raad, 02-09-1987, 23 939, BNB 1987/291 noemt het spraakgebruik als criterium. Van Dale omschrijft een windmolenpark als een terrein met windturbines, die energie opwekken. Dus de afzonderlijke delen. Daarom is er ook dan sprake van afzonderlijke bedrijfsmiddelen.

Verkeersopvatting

Gelet op Hoge Raad, 29-05-1985, 22 739, BNB 1985/234 en Hoge Raad, 06-06-1984, 22 425, BNB 1984/267 is elke windturbine naar de verkeersopvatting als een zelfstandige entiteit aan te merken. In beginsel zal elke windturbine immers afzonderlijk overdraagbaar zijn.

Dienstbaar aan elkaar

In Hoge Raad, 14-08-1985, 22 807, BNB 1985/332 en Hoge Raad, 04-01-1989, 25 052, BNB 1989/46 stelt de Hoge Raad dat goederen één bedrijfsmiddel vormen wanneer zij onmiddellijk en uitsluitend dienstbaar aan elkaar zijn.

Uit Hoge Raad, 26-11-1986, 23 599, BNB 1987/24 volgt dat er van één bedrijfsmiddel sprake is, wanneer de goederen onderling dienstbaar zijn én de onderlinge band kan worden doorbroken.

Verdere ondersteuning ontleent we voorts aan:

1. Hof Leeuwarden, 20-09-1967, 261/67, BNB 1968/91 heeft beslist dat in een rundveestapel ieder stuk vee als een afzonderlijk bedrijfsmiddel moet worden beschouwd;

2. Hoge Raad, 28-06-1989, 25 561, BNB 1989/249 over een viertal verhuurde gebouwen. Zij zijn tezamen als één bedrijfsmiddel aan te merken.

Conclusie Gelet op het vorenstaande valt elke windmolen als een afzonderlijk bedrijfsmiddel aan te merken. Gelet op de zelfstandigheid, de wijze van gebruik, het spraakgebruik, de verkeersopvatting, het feit dat het bedrijfseconomisch gebruik van één geheel kan worden gesproken en er geen onderlinge dienstbaarheid van elkaar is.

N.B. Mogelijk is op grond van het volgende criterium tóch sprake van één bedrijfsmiddel.

In bedrijfseconomisch opzicht een geheel

In Hoge Raad, 18-04-1990, 15 100, BNB 1990/164 verwerpt de Hoge Raad het cassatieberoep tegen het door het gerechtshof gebruikte criterium in bedrijfseconomisch opzicht een geheel (zie p. 6 van de conclusie). Daarvóór is al door het hof, sprake wanneer onderdelen "bouwtechnisch onlosmakelijk" met elkaar verbonden zijn. Als aannemelijk is dat de windturbines niet onderling bouwtechnisch onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn, is daarvan geen sprake is. Dan is er volgens ons ook geen sprake van een bedrijfseconomisch geheel.

In lijn hiermee lijkt ook Hof Leeuwarden, 20-01-1989, 633/88, BNB 1990/172 over de investering in een bungalowpark (vakantiebungalows, supermarkt, restaurant en snackbar), mogelijk tot een ander oordeel te leiden. Met name het gearceerde deel van de overweging van het hof. Dat overweegt: "Fysiek niet direkt met elkaar verbonden en zeer wel van elkaar te onderscheiden activa, welke, gelijk in casu, door de uiteindelijke gebruiker afzonderlijk bruikbaar zijn en worden gebruikt en met welk gebruik deze gebruiker telkens van elkaar te onderscheiden behoeften bevredigt, dienen wellicht behoudens hier niet ter zake doende uitzonderingen, te worden aangemerkt als afzonderlijke bedrijfsmiddelen (...)".

Belastingdienst

Bindend advies Omzetbelasting Kennisgroep Overheid, Vrijstellingen en Internationaal

19-210-0006 Artikel 9; Tabel II post a 2.; Tarief uitvoer van paarden

1. Feiten en omstandigheden

- 1.1. Ondernemer A verkoopt topsportpaarden aan afnemers die buiten het grondgebied van de Unie zijn gevestigd. Ondernemer A verkoopt de paarden via zijn veiling en via onderhandse verkoop. De afnemers zijn zowel ondernemers als particulieren.
- 1.2. Op grond van de voorwaarden van de veiling of de verkoop gaat na de gunning of de verkoop de aansprakelijkheid en het risico over op de koper van het paard. Na het paard door een dierenarts onderzocht en de volledige koopsom is betaald vindt de levering plaats.
- 1.3. In de casus vindt de levering van het paard kort na de gunning of verkoop plaats. Daarmee blijft het paard nog 2 tot 3 maanden bij ondernemer A op stal staan. In deze periode wordt het paard, door of in opdracht van de koper, getraind om het paard in conditie te houden en/of te verbeteren dan wel de prestaties van het paard te verhogen. Ook neemt de nieuwe eigenaar in die periode deel aan wedstrijden. De wedstrijden vinden in Nederland en in andere lidstaten van de Europese Unie plaats.
- 1.4. Na deze periode wordt het paard (veelal) per vliegtuig vervoerd naar een plaats buiten de Europese Unie. Het vervoer wordt verzorgd door ondernemer A of door de afnemer. A beschikt in beide situaties over boeken en bescheiden waarmee hij de uitvoer aannemelijk kan maken.

2. Vraag

- 2.1. Mag ondernemer A in de geschetste feiten en omstandigheden het nultarief toepassen op de levering van een paard aan een buiten de Europese Unie gevestigde afnemer?

Belastingdienst
Directie Vaktechniek
Kennisgroep Overheid, Vrijstellingen
en Internationaal

Contactpersoon

5.1-2-e

Adviesnummer

19-210-0006

Datum vaststelling

6 maart 2020

Vastgesteld door

5.1

Kopie aan

Lavaco's omzetbelasting/OVB/BPM

Bijlagen

Pagina 1 van 4

3. Antwoord

- 3.1. Nee, ondernemer A mag het nultarief niet toepassen op de levering van een paard aan een buiten de Europese Unie gevestigde afnemer in de geschetste feiten en omstandigheden. Het paard wordt in de periode tussen de levering en de uitvoer gebruikt voor trainingen en deelname aan wedstrijden of toernooien. Dit gebruik verbreekt het vereiste verband tussen de levering en de uitvoer en staat als zodanig aan de toepassing van het nultarief in de weg.

4. Beschouwing

- 4.1. De kennisgroep is van mening dat in deze casus het nultarief niet van toepassing is op de levering van het paard.
- 4.2. Op grond van artikel 146, lid 1, onderdeel a, van de btw-richtlijn¹ is vrijgesteld (niet aftrek, in Nederland aangewerkt in de vorm van een nultarief), de levering van goederen die door of voor rekening van de verkoper worden verzonden of vervoerd naar een plaats buiten de Gemeenschap.
- 4.3. Op grond van artikel 146, lid 1, onderdeel a, van de btw-richtlijn is vrijgesteld (niet aftrek, in Nederland aangewerkt in de vorm van een nultarief), de levering van goederen die door of voor rekening van de afnemer worden verzonden of vervoerd naar een plaats buiten de Gemeenschap.
- 4.4. In artikel 147 van de btw-richtlijn is de vrijstelling geregeld voor de uitvoer van goederen die deel uitmaken van de persoonlijke bagage van reizigers; voor deze situatie worden in laatstgenoemd artikel aanvullende voorwaarden gesteld.³
- 4.5. De vrijstelling kan toepassing vinden als aan de voorwaarden van artikel 146, lid 1, onderdeel a of b, van de btw-richtlijn is voldaan⁴. Aan de hoedanigheid van de afnemer worden geen voorwaarden verbonden. Zo is voor toepassing van deze richtlijnbevestigingen niet vereist dat de afnemer ondernemer is. Genoemde bepalingen zijn dus ook van toepassing als de afnemer een particulier (dat wil zeggen geen ondernemer) is. Dat blijkt ook uit de tekst van artikel 147 van de btw-richtlijn die alleen spreekt over 'de reiziger'.

¹ Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, PbEG 2006, L 347/1.

² Het begrip 'Gemeenschap' wordt nader omschreven in artikel 5, lid 2, van de btw-richtlijn. Het in artikel 2a, eerste lid, onderdeel 2, van de Wet OB opgenomen begrip 'Unie' komt overeen met het begrip 'Gemeenschap'.

³ Zie ook de prejudiciële vragen over het begrip 'persoonlijke bagage' in de zaak C-655/19.

⁴ Zie HvJ 6 februari 2014, C-563/12 (BDV Hungary Trading Kft), ECLI:EU:C:2013:854, r.o. 23 en 24 en de aldaar aangehaalde rechtspraak.

Pagina 2 van 4

Utrecht-Gooi

Kennissgroep Successiewet
Doorkiesnummer 030 - [redacted]

Postbus 18500
3501 CM Utrecht

Belastingdienst/Randmeren
t.a.v. [redacted]

per email

Betreft:
Successiewet. Vaststellen schenking en het waarderingsvoorschrift WOZ waarde

Geachte mevrouw/heer,

Recent heeft u een vraag gesteld aan de kennissgroep Successiewet. Ik bericht u daarop als volgt.

Vraag
Ouders verkopen een eigen woning aan een kind. De waarde zoals blijkt uit een taxatierapport van een bekende makelaar wijkt aanzienlijk af van de WOZ waarde zoals de gemeente die heeft vastgesteld. Is er sprake van een schenking en zo ja hoe dient deze gewaardeerd te worden?

Antwoord
Voorop van de praktijk zal de WOZ waarde nagenoeg naadloos aansluiten bij de waarde in het economische verkeer. Voor zover dat niet zo is, volgt hier een -derhalve theoretisch getint- antwoord.

Voor het vaststellen van een schenking dient sprake te zijn van een handeling die er toe strekt dat degenen die de handeling verricht een ander ten koste van zijn eigen vermogen verrijkt (art 7:161, tweede lid, BW). Hiervoor is het waarderingsvoorschrift voor eigen woningen in artikel 7:161, vijfde lid, SW niet van belang. Pas indien de toets van artikel 7:186, tweede lid, BW er toe leidt dat een schenking aanwezig is, wordt voor de bepaling van de fiscale omvang van de verrijking, aangesloten bij het waarderingsvoorschrift (lees de WOZ waarde).

Beschouwing
Een paar voorbeelden. Ouders hebben een huis met een waarde van 100. De WOZ waarde van het huis is door de gemeente vastgesteld op 80.
1 De ouders dragen het huis over aan het kind voor 60. Dit levert een schenking op naar civiel recht. Civiel zal de schenking 40 bedragen. Fiscaal wordt deze schenking echter op WOZ waarde minus tegenprestatie: 80 - 60, of 20 gewaardeerd.
2 De ouders dragen het huis over aan het kind voor 80. Dit levert een schenking op naar civiel recht. Civiel zal de schenking 20 bedragen. Fiscaal wordt deze schenking echter op WOZ waarde minus tegenprestatie: 80 - 80, of nihil gewaardeerd.
3 De ouders dragen het huis over aan het kind voor 90. Er bestaat vrijgevigheid van ouders jegens het kind. Dit levert een schenking op naar civiel recht. Fiscaal wordt deze schenking echter op WOZ waarde minus tegenprestatie: 80 - 90, of negatief en dus nihil gewaardeerd. Het is dan niet zo dat door het forfait de schenking die civiel van ouder richting kind gaat, fiscaal wordt omgedraaid. Het civiele recht is immers niet alleen leidend voor het vaststellen van een schenking, maar ook wie daarbij de verarmende en wie de verrijkende partij is.

Het verschil tussen de waarde in het economische verkeer en de WOZ waarde kan ook negatief zijn. Een paar voorbeelden. Ouders hebben een huis met een waarde van 100. De WOZ waarde van het huis is door de gemeente vastgesteld op 130.
4 De ouders dragen het huis over aan het kind voor 100. Dit levert geen schenking op naar civiel

Bezoekadres
Gerbrandtstraat 20
Utrecht

In uw antwoord datum en kenmerk van deze brief vermelden

Fout! Onbekende naam voor documenteigenschap.

recht. Het waarderingsforfait treedt niet in werking bij ontbreken van een schenking.
5 De ouders dragen het huis over aan het kind voor 80. Dit levert een schenking op naar civiel recht. Civiel zal de schenking 20 bedragen. Fiscaal wordt deze schenking echter op WOZ waarde minus tegenprestatie: 130 - 80, of 50 gewaardeerd.
6 De ouders dragen het huis over aan het kind voor 110. De inspecteur slaagt er in aannemelijk te maken dat er vrijgevigheid bestaat van het kind jegens de ouders. Dit levert een schenking op naar civiel recht van 10 (prijs - waarde: 110 - 100). Fiscaal wordt deze reksom prijs - waarde: 110 - 130 = negatief. Er is derhalve wel een schenking naar civiel recht, maar fiscaal wordt deze negatief (en dus op nihil) gewaardeerd.

Verrekening overdrachtsbelasting
Overdrachtsbelasting betaald over het bedrag waarover schenkbelasting verschuldigd is, strekt in mindering van de schenkbelasting (art. 24, tweede lid, SW). Op grond van art. 9 WBR is overdrachtsbelasting verschuldigd over de waarde van onroerende zaken in het economische verkeer. De waarde is tenminste gelijk aan de tegenprestatie. De WBR kent geen waarderingsvoorschrift dat uitgaat van de WOZ waarde. De formulering van art. 24, tweede lid, beperkt de verrekening van overdrachtsbelasting tot gevallen waarin er samenloop tussen beide heffingen optreedt. Dit pakt in de vorenstaande voorbeelden 1 en 5 (de met schenkbelasting belaste situaties) aldus uit:
1. Heffingsgrondslag voor de overdrachtsbelasting bedraagt 100, de schenkbelasting gaat van een lagere waarde uit. Er is samenloop. Verrekening van 6% van 20 met de schenkbelasting over 20.
5. Heffingsgrondslag voor de overdrachtsbelasting bedraagt 100, de schenkbelasting gaat van een hogere waarde uit. Er is gedeeltelijk samenloop. Verrekening blijft beperkt tot de samenloop: 6% van 20 met de schenkbelasting over 20.

Hoogachtend,
Belastingdienst Kennisgroep Successiewet
[redacted]
[redacted]

Hoofdstuk 2 Besluit fiscaal Bestuursrecht

- Inspecteurs dienen **rechtsvragen** voor te leggen aan een kennisgroep
- **Kennisgroepen** zijn landelijke samenwerkingsverbanden van medewerkers van de Belastingdienst op basis van competenties met een intern karakter (back office)
- Inspecteur moet antwoord van de kennisgroep overnemen
- Het antwoord op de **rechtsvraag** wordt, na een beleidstoets, z.s.m. gepubliceerd in een beleidsbesluit door de staatssecretaris

Rechtsvraag

- Een rechtsvraag is een individuele vraag die:
 - in het Belastingdienstbrede toezichtproces opkomt; en
 - waarop in de wet, jurisprudentie en eerder vastgesteld uitvoeringsbeleid geen duidelijk en eenduidig antwoord is te vinden, en
 - waarbij het antwoord gevolgen kan hebben voor andere gevallen (precedentwerking) en daarom is op te vatten als nieuw beleid

Welke kennisgroepen zijn er thans?

RFE	VZP	MB	IBR-NW	IBR-VPB	
FR	OZ	DB&BB	Inv	OVB	
WB	ROW	OB OVI	LHA	IB-NW	
AB	SW	PH	CAO	WF	
CAP	BWB	DVS	BP&KVR	A	OBA

Complexe helpdeskvragen

- Kennisgroepen beantwoorden naast rechtsvragen ook helpdeskvragen van inspecteurs!
 - Als nevenactiviteit...(?)
- Helpdeskvragen = alle andere vragen dan rechtsvragen
- Onderscheid is evenwel grijs gebied
- Worden inspecteurs door Minfin geacht vragen in beginsel te bestempelen als helpdeskvragen?

(Géén) update van beleidsbesluiten

- Vaak duur het (heel) lang voordat antwoorden op rechtsvragen worden opgenomen in beleidsbesluiten
- Niet alle antwoorden op rechtsvragen worden opgenomen in beleidsbesluiten
 - Besluit 2004: “Het uitgangspunt is dat het antwoord op een rechtsvraag met mogelijke precedentwerking wordt vastgelegd in een beleidsbesluit. Daarbij wordt een beleidstoets uitgevoerd. Dit houdt in dat rekening wordt gehouden met (voorgenomen) (Europese) regelgeving en het algemene overheidsbeleid.”

NRC column Martijn Nouwen

13 september 2022

nrc>

Belastingdienst, wees transparant over fiscale regels

Belastingdienst De Belastingdienst houdt intern beleid over de uitleg van belastingwetten buiten de openbaarheid. Daar moet een einde aan komen, schrijft *Martijn Nouwen*.

Kantoor van de Belastingdienst in Den Haag.
Foto Robin Utrecht

- Oproep tot publicatie kennisgroepstandpunten
- Rechtbank: geen persoonlijke beleidsopvatting maar beleid
- Toegang standpunten: *private libraries* + woo-verzoeken
- Rechtsonzekerheid en rechtsongelijkheid

Gevolgen publicatie kennisgroepstandpunten?

1. Is publicatie een prikkel voor een meer magistratelijke houding van de Belastingdienst?
2. Gaat de Belastingdienst nog informeler en non-transparanter werken?
3. Zullen gepubliceerde standpunten (nog) meer pro-overheid gaan luiden?
4. Wat wordt de rol van beleidsbesluiten?
5. Wanneer gaat er een beleidsmatige toets door de staatssecretaris plaatsvinden?
6. Krijgen we sneller reparatiewetgeving?

Onderzoeksprogramma Fiscale Transparantie...

- In hoeverre verzekeren kennisgroepen de noodzakelijke eenheid van beleid en uitvoering door de Belastingdienst, ter waarborging van de beginselen van rechtsgelijkheid en rechtszekerheid?
- Comparative case study design
- Methodologie
- Onderzoeksdata
 - o.a. Wooverzoeken

Vragen?

j.l.van.de.streek@law.leidenuniv.nl

Twitter

#JLvandestreek

Universiteit
Leiden